

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW KOMUNIKACJI ORAZ ADMINISTRACJI, GOSPODARKI TERENOWEJ
I OCHRONY ŚRODOWISKA**

z dnia 21 kwietnia 1981 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie krajowego transportu drogowego.

Na podstawie art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 3 i art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o transporcie drogowym i spedycji krajowej (Dz. U. Nr 53, poz. 297) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów Komunikacji i Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 31 lipca 1972 r. w sprawie krajowego transportu drogowego (Dz. U. z 1972 r. Nr 34, poz. 234, z 1973 r. Nr 2, poz. 20, z 1974 r. Nr 23, poz. 139 i Nr 40, poz. 238, z 1975 r. Nr 31, poz. 168 oraz z 1977 r. Nr 30, poz. 134) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 15 dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego może rozszerzyć stały zasięg przewozów określonych w ust. 2 i 3, jeżeli państwowe przedsiębiorstwa transportowe nie są w stanie zaspokoić w pełni potrzeb przewozowych występujących na danym obszarze.

7. W gospodarczo uzasadnionych wypadkach terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego może na okres do 6 miesięcy zezwolić na

przewozy wykraczające poza obszar ustalonego ich zasięgu.”.

2) § 28 otrzymuje brzmienie:

„§ 28. Przepisy niniejszego rozdziału, z wyjątkiem § 34 pkt 2, nie mają zastosowania do przewozów wykonywanych autobusami do 15 miejsc siedzących łącznie z miejscem kierowcy oraz ciężarowymi pojazdami samochodowymi o ładowności do 1.500 kg włącznie, przeznaczonymi do zaspokojenia służbowych potrzeb komunikacyjnych państwowych jednostek organizacyjnych oraz organizacji spółdzielczych i społecznych.”.

3) § 36 otrzymuje brzmienie:

„§ 36. Zezwolenia na prowadzenie transportu drogowego jako działalności podstawowej udziela i cofa:

1) terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, jeżeli przedmiotem zezwolenia jest prowadzenie:

- a) publicznej regularnej komunikacji autobusowej,
- b) publicznego transportu w zakresie nieregularnego przewozu osób autobusami,

- c) branżowego ciężarowego transportu samochodowego;
- 2) terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego, jeżeli przedmiotem zezwolenia jest prowadzenie publicznego transportu w zakresie nieregularnego przewozu:
- a) osób taksówkami samochodowymi i dorożkami konnymi,
 - b) bagażu taksówkami samochodowymi.
 - c) ładunków samochodami ciężarowymi i ciągnikami z przyczepami.
 - d) ładunków pojazdami konnymi."
- 4) w § 39 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
- „2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli zezwolenia udziela terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego, a transport ma być prowadzony na obszarze przekraczającym granice obszaru objętego zasięgiem działania tego organu.”
- 5) w § 48 ust. 1:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - a) jazd pojazdów o ładowności do 1.500 kg włącznie na odległość nie przekraczającą 50 km, o ładowności zaś większej — na odległość nie przekraczającą 30 km;”
 - b) skreśla się pkt 3,
- 6) § 58 otrzymuje brzmienie:
- „§ 58. 1. Za przewóz przesyłki zleconej do przewozu przez placówkę spedycyjną posiadacz pojazdu otrzymuje od tej placówki 80% sumy należnej za przewóz po przedstawieniu odpisu dokumentu przewozowego, potwierdzonego bez zastrzeżeń przez odbiorcę przesyłki.
2. Posiadacz pojazdu tworzy fundusz premiiowy w wysokości 11% należności otrzymanych od placówek spedycyjnych z tytułu zleconych przewozów w ramach wykorzystania ładowności i próżnych przebiegów pojazdów.
3. Placówka spedycyjna tworzy fundusz premiiowy dla swoich pracowników w wysokości 2% od sumy wypłaconej posiadaczowi pojazdu za przewóz przesyłki zleconej w ramach wykorzystania ładowności i próżnych przebiegów.”
- 7) § 59 otrzymuje brzmienie:
- „§ 59. 1. Posiadacz pojazdu wypłaca z funduszu premiiowego (§ 58 ust. 2) premie:
- 1) kierowcy, który przewiózł przesyłkę w ramach wykorzystania ładowności i próżnych przebiegów pojazdów samo-

chodowych; premię oblicza się od należności otrzymanej za przewóz w wysokości:

- a) 10% od kwoty do 1.000 zł,
 - b) 5% od kwoty powyżej 1.000 zł;
- premię oblicza się systemem składanym, oddzielnie dla każdego przedziału kwotowego;

- 2) osobom, które awizowały placówkom spedycyjnym jazdy oraz je przygotowały i zleciły — w wysokości 1% należności otrzymanej za każdą zleconą jazdę, nie więcej jednak niż 1.500 zł miesięcznie;
 - 3) innym pracownikom przyczyniającym się do wykorzystania ładowności i próżnych przebiegów pojazdów samochodowych — z pozostałej kwoty funduszu premiiowego, nie więcej jednak niż 1.100 zł miesięcznie.
2. Placówka spedycyjna wypłaca swoim pracownikom, wykonującym bezpośrednio czynności związane z akwizycją, odprawą oraz rozliczaniem należności za przewóz pojazdami samochodowymi w ramach wykorzystania ich ładowności i próżnych przebiegów, premie z funduszu, o którym mowa w § 58 ust. 3 — w wysokości do 1.500 zł miesięcznie.
3. Kierownik jednostki organizacyjnej określa warunki wypłacania premii pracownikom wymienionym w ust. 1 pkt 2 i 3 oraz w ust. 2, a także dokonuje oceny wkładu pracy poszczególnych pracowników w wykorzystanie ładowności i próżnych przebiegów pojazdów samochodowych, uzgadniając z właściwymi statutowo organami zakładowych organizacji związkowych wysokość indywidualnych premii.”

8) dodaje się § 59a w brzmieniu:

„§ 59a. Zasady tworzenia funduszu premiiowego i jego rozdziału, określone w § 58 i 59, stosuje się odpowiednio do przedsiębiorstw publicznego i branżowego transportu samochodowego, organizujących we własnym zakresie, bez pośrednictwa placówki spedycyjnej, wykorzystanie ładowności i próżnych przebiegów pojazdów samochodowych, jeżeli następuje rozliczenie należności za przewóz między dwoma przedsiębiorstwami.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że przepisy § 1 pkt 6—8 wchodzi w życie z mocą od dnia 1 kwietnia 1981 r.

Minister Komunikacji: *M. Zajtryd*
 Minister Administracji, Gospodarki Terenowej
 i Ochrony Środowiska: *J. Kępa*